Kukuriku koalicija je na vlasti već godinu dana. Još se sjećamo predizborne kampanje. Mnogo je obećano, posebice kako bi se naglasio otklon od HDZ-ove politike. Građani su povjerovali da Kukuriku koalicija može bolje. Na žalost, podaci o gospodarskom padu, zaposlenosti, inflaciji pokazuju da se depresija produbljuje. Fitch nam je smanjio kreditni rejtin i tako smo se našli na rubu provalije.

Na ovim sam stranicama pisao o značaju očuvanja kreditnog rejtinga. Usprkos mojim ne malim nesuglasicama sa vladajućim glede ekonomske politike, ocijenio sam kao veliko postignuće očuvanju kreditnog rejtinga. Kreditni rejting ostaje i dalje kriterijalna funckija ocijene ekonomske politike, bar što se tiče naših vjerovnika.

Jasno, kada odredite stanje proračunskog salda kao kriterijalnu funkciju problemi u gospodarstvu se moraju povećati. Upravo to nam se je u ovoj godini dogodilo. Povećala se je porezna presija, s jedne strane, što je kontraktivno djelovalo na gospodarstvo, ali istovremeno, s druge strane, nije ništa učinjeno kako bi se restrukturirala država. Ništa nije učinjeno glede racionalizacije kako u području opće tako ni u području zajedničke potrošnje. Krivac, sa motrišta vlasti, za stanje u gospodarstvu identificdiran je u privatnom sektoru, dakle, poduzetnicima. Retorika kako su oni inertni (čitaj: nesposobni) pokazatelj je stanja mentalnog sklopa obnašatelja vlasti. Kapital je plaha i sebična životinja i zato traži okružje u kojem djeluju za njega pogodni uvjeti. Inozemne investicije najbolje pokazuju kakvo poslovno ozračje djeluje u Hrvatskoj. Pri tome ne treba zaboraviti da će Hrvatska ući u EU za pola godine što bi dodatno trebalo zainteresirati investitore. Kod nas vlada depresija u društvenom sustavu koja određuje očekivanja, pa ukupni dojam koji se tako stvara rezultira stanje u kojem se nalazimo.

Temeljna politička retorika polazi od argumenta glasa umjesto glasa argumenta. Ništa se neće postići prebacivanjem krivice od strane Vlade na poduzetnike i sindikate. Vrijedi i obratno. Svi bi čimbenici mogli i moraju uraditi više. Prva je na potezu Vlada koja mora jasno dijagnosticirati stanje u hrvatskom gospodarstvu. Dijagnoze za sada nema. Stiče se utisak da se bojimo progledati istini u oči. Ignoriranje dijagnoze ne rješava već usložnjava prisutne probleme.

Dijagnoza bi se morala temeljiti na jasnim nalazima stanja u:

- Mirovinskom sustavu,

- Zdravstvenom sustavu,

- Veličini državnog aparata i načinu njegovog restrukturiranja,

- Sustavu funkcioniranja lokalne uprave i samouprave,

- Uspostavi jedinstvenog budžetskog ograničenja za sve sektore što znači da država mora djeliti sudbinu gospodarskog i građanskog sektora,

- Preispitati sustav socijalne skrbi kako bi se, sukladno materijalnim mogućnostima, pomoglo onima kojima najvše pomoć treba,

- .....,

- Monetarnoj i kreditnoj politici,

- Tečajnoj i vanjskotrgovinskoj politici,

- ....., itd.

Mnoga će se prava morati smanjiti. Vladajući o tome za sada šute. Pneki, što dodatno zabrinjava, uvjeravaju javnost kako smanjenja prava neće biti. Da će se prava smanjiti za mene

nije upitno. Ono o čemu valja računati kako to učiniti na najbolji mogući način.

Na kraju moram se pozvati na jedan moj intervju iz 2000. godine kada sam pozivao političare da se fromira Vlada nacionalnog spasa temeljem velike koalicije. O tome ni danas nitko ne želi reći niti slova. Valja zabilježiti da je samo pokojni predsjednik Tuđman imao snage fromirati Vladu nacionalnog spasa.